

4

Sy pluckter wel alle die bloemekens,
 Die bladerkens laat sy staen.
 Dan claghen die lieden en seggen:
 Dat hebben sconinckindren ghedaen.”
 — »Och dochter, mijn liefste dochter,
 Alleen en moogt ghy daer niet gaen;
 Maer weckt uwen joncsten broeder,
 Laet hem met u wandelen gaen.”

5

— »Och moeder, mijn joncste broeder
 Is noch een soo cleinen kint:
 Hy loopter naer alle de voghels,
 Die hy onder weggen vint.”
 De moeder ginc naer de kerke;
 De dochter ginc haren ganc,
 Tot sy er by twater een visscher,
 Haers vaders visscher, vant.

6

»Och visscher,” soo sprac sy, »visscher,
 Mijns vaders visscherkijn,
 Ghy soudt er voor my eens visschen;
 Het sal u ghelonet sijn!”
 Hy smeeet sijne netten int water,
 De loodekens ginghen te gront;
 Int corte was daer gevisschet
 Sconincs sone, van jaren was jonc.

7

Wat troc sy van haren hande?
 Een vingherlinc roode van goud.
 »Houd daer,” seyde sy, »goede visscher,
 Dees vingherlinc roode van goud!”
 Sy nam doen haer lief in haer armen,
 En custe hem aen sijnen mond:
 »Och, mondeken, cost ghy noch spreken!
 Och, herteken, waert ghy gesont!”

8

Sy hielter haer lief in haer armen
 En spronc er met hem in de see.
 »Adieu,” seyde sy, schoone wereld,
 Ghy sieter my nimmermeer.
 Adieu, o mijn vader en moeder,
 Mijn vriendekens alle ghelijc,
 Adieu, mijne suster en broeder;
 Ic vare naer themelrijc.”